

poletni

KORAKI

Osnovna šola Cerkvenjak-Vitomarci

Odgovorni urednik: mag. Mirko Žmavc, ravnatelj

Jezikovni pregled: Suzana Logar

Oblikovanje: Slavko Toplak

junij, 2019

Slika na naslovnici: Vrtnice, Karin Šalamun, 8. a

Počitnice so tu

Našim učencem, učiteljem, vzgojiteljem in staršem,

vročina, sproščenost in razigranost nam povedo, da so pred nami poletne počitnice. Tudi tokrat zaslužene in pričakovane.

Šolsko leto je bilo polno doživetij in polno otroške in mladostne nagajivosti. Učitelji in vzgojitelji smo vas vodili po neskončni zakladnici človeškega znanja. Toda znanja vam nismo mogli ne dati ne podariti. Znanje ste morali začutiti, morali ste si ga vzeti in ga usvojiti. Zato pa ste se morali kdaj čemu odpovedati, se truditi in vztrajati. In le tisto znanje, ki ste ga osvojili iz lastne želje, z lastnim naporom, je za vedno vaše.

Kljub vsem tegobam šole upam, da smo za vas bili nenehno pripravljeni, da smo z vami ustvarjali, delili in sooblikovali spodbudno učno, vzgojno in izobraževalno okolje. Prepričan sem, da smo vam ob teoretičnih znanjih dali tudi življenjske izkušnje in uporabna znanja. Seveda je nemogoče zaobiti obilo vaših uspehov v letošnjem letu. Pokazali ste dobre in celo odlične rezultate. Vseskozi vas je vodila vedoželjnost in neka skrita potreba po iskanju česa drugega. Prav je tako. Le duhovne vrednote in znanje imajo vsebino in smisel v življenju.

Zahvala gre vsem našim vzgojiteljicam v vrtcih, učiteljem in drugim strokovnim delavcem, ki ste pomagali našim otrokom na poti do novih znanj in življenjskih izkušenj. Brez vas ne bi bilo dobre šole, še manj dobrega vrtca. Ponovno se je potrdilo, da šola in vrtec nista samo vzgoja in učenje; sta zbir mnogih dejavnikov, ki sooblikujejo in odkrivajo marsikaj.

Vsake zgodbe je enkrat konec; tudi letošnje. Prispeli smo do cilja in pred vami so brezskrbni dnevi počitnic. Te vam bodo vrnilo energijo za novo šolsko leto. Izkoristite njihovo brezskrbnost in naj vam poletno sonce bogato deli srečo.

Srečno in uživajte.

Vročega 17. rožnika 2019

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Vrtec v naravi na domačiji Firbas

Tudi letos, konec meseca maja, so se najstarejši otroci iz vrtca Cerkvenjak in Vitomarci udeležili dvodnevne bivanja na kmetiji. Otroci so spoznali celotno kmetijo, krmili so živali, pekli žemlje z gospodinja, go. Marjano Firbas, spoznali različna žita in moko ter doživeli samo življenje na kmetiji. Odpravili smo se tudi na pohod do Negovskega jezera, kjer smo uživali v lepotah narave. Pripravili smo si plesni večer s pantomimiko. Zvečer smo se odpravili na sprehod v temi z baterijskimi lučmi. Rahlo je deževalo, zato je bila pustolovščina še zanimivejša, saj so otroci lahko preizkusili dežnike in škornje za dež. Nekateri otroci so prvič prespali izven domače hiše, kar jim bo zagotovo pustilo poseben, a prijeten spomin.

Karmen Borko, vzgojiteljica

Iz Vrtca Vitomarci

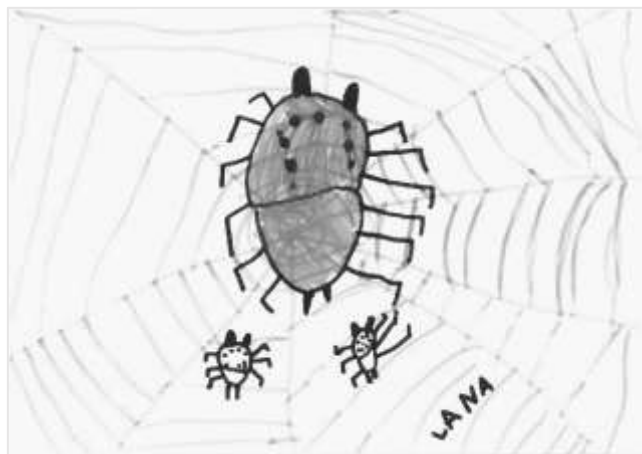
Kolesarji vas pozdravljamo in kličemo vsi ...

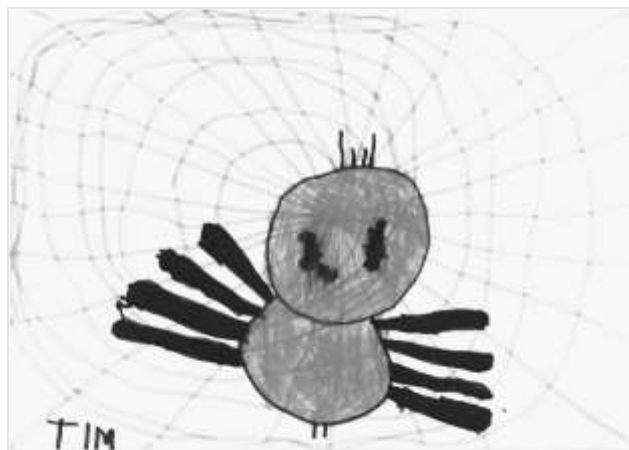
Moje kolo, Nik Zorec, 6 let, Vrtec Vitomarci

Moje kolo, Valentina Kocuvan, 6 let, Vrtec Vitomarci

Pajek plete mrežo, Lana Lozinšek, 5 let 10 mes., Vrtec Vitomarci

Pajek plete mrežo, Tim Ilešič, 5 let, Vrtec Vitomarci

Utrinki iz 1. a

Toplo sonce in dolgi dnevi nas opominjajo, da se šolsko leto neizbežno končuje. In – kakšno nam bo ostalo v spominu? Prav takšno, kakršni smo učenci sami; zvedavo, igrivo, nasmejeno in včasih tudi malce muhasto. Uspešno smo ga zaključili in zato komaj čakamo na zaslužene počitnice. Naj vam zaupamo, kako jih bomo preživeli.

AJDA: Ati mi je obljubil novo kolo. Komaj čakam, da se bom vozila z njim!

DOMEN: Celo poletje se bom igral.

ŽIGA: Babici bom pomagal na vrtu. Z bratcem se bova igrala v peskovniku.

TINE: Doma imamo bazen. Kopal se bom v njem in se igral z vodnimi pištolami.

AMIEL: Fino bo, ker bom zjutraj lahko dolgo spal. Veliko se bom igral.

ANŽE: Tudi mi bomo postavili bazen. Igral se bom s psičko Taro.

NIKKI: S sestrico se bova veliko igrali na domačih igralih. Risanke bom gledala.

NINA: Igrala se bom z barbi punčkami in barbi hiško.

LANA: Botra Sandra bo dobila dojenčka, zato bom veliko pri njej. Dojenčka se zelo veselim.

ALEKSIJA: S starši bomo šli v Terme Čatež in na morje.

MARK: Igral se bom, kolesaril in brcal žogo.

LEON: Igral se bom z najljubšimi igračkami, traktorji.

NEŽA: Dvakrat bom šla na morje. Privoščila si bom veliko sladoleda.

LUKA: Dobil bom trampolin, tega se zelo veselim. Dolgo bom spal!

TAI: Sestavljal bom lego kocke. Z bratcem se bova kopala v bazenu.

V tem šolskem letu smo se naučili abecedo, pisati, brati, računati do 20, peli smo, deklamirali, plesali, risali, kiparili, telovadili, izdelovali zanimive izdelke in še bi lahko naštevali. Nikoli nam ni bilo dolgčas! O tem se lahko prepričate ob naslednjih fotografijah.

Pust, pust, širokih ust. Oblekli smo pustne kostume in se za en dan prelevili v vile, Indijance, vampirje, pirate, miške ...

Našmrljeni in dobre volje smo se pridružili pustni povorki po Cerkvjenjaku. In kaj je bilo najslajše ta dan? Pustni krofi, seveda!

Prvi zvončki in rumene trobentice so nas v mesecu marcu vabili na sprehod v bližnji gozd. Ta mesec so praznovalе naše mame. Pri likovni umetnosti smo pripravili presenečenje zanje.

Tudi na babice nismo pozabili, saj so tiste, ki nas velikokrat spremljajo v šolo ter za nas poskrbijo, ko so starši v službi, ko zbolimo, pomagajo nam pri domačih nalogah, se z nami igrajo in so kot radi rečemo, naše druge mame.

V mesecu aprilu smo barvali pirhe in izdelovali velikonočne voščilnice. Sodelovali smo pri razstavi izdelkov v kulturnem domu. Pomladno smo okrasili učilnico in spodnji hodnik.

Pri spoznavanju okolja smo se učili o pomladnih opravilih na vrtu in polju. V učilnici smo opazovali kaljenje in rast vrtnin, ki smo jih posejali in posadili. Ob rednem zalivanju so rastline lepo napredovale. Odnegli smo jih domov, kjer bodo našle prostor na domačem vrtu.

Še nekaj utrinkov:

Priprava sadne solate

Hišice – relief v glini

Pisane vrtavke iz starih CD-jev

Športni dan - Veter v laseh

V imenu prvošolcev zapisali in fotografirali učiteljici Viktorija Caf in Saša Pavlič

Skozi šolsko leto v 1. b razredu

Vesele maškare

Ko gre "zares", ne gledamo k sosedu ...

Radi ustvarjamo

Kocke so zakon!

Radi se igramo, predvsem zunaj, na igralih.

Plešemo ...

Razstavljamo

Kaj nam je bilo všeč v 1. razredu?

Lina: Igra s prijatelji, igranje z lutkami.

Nejc: Igranje, športni dnevi, izdelki.

Stella: Odmori za igranje, matematika.

Anže: Da sem se veliko naučil.

Lan: Ogled lutkovne predstave, odmori.

Lara: Všeč mi je bila učiteljica, odmori za igranje, izdelovanje iz das mase.

Vid: Športni dnevi, matematika.

Zoja: Obisk gledališča, pevski zbor, naša učiteljica.

Mark: Igranje z lutkami.

David: Likovna umetnost, igranje na igralih, športni dnevi.

Svit: Šolska zgradba, dodatni pouk, ker smo se pripravljali na tekmovanja, šport in pravljice, ki jih je brala učiteljica.

Špela: Šport in učiteljica.

Taj: Da sem se naučil brati, matematika.

Mihael: Najbolj mi je bila všeč likovna umetnost.

Učenci 1. b razreda z učiteljico Jožico Zorko

Prvi c in drugi b v slikah

Igrali smo Rdečo Kapico

Izdelali smo igro

Mmm, napravili smo sadno solato

Utrinki ...

Na krosu smo uspeli

Naše tovarne

Naš okostnjak

Utrinki ...

Letni časi

Naše vetrnice

Česa si želijo in veselijo med počitnicami učenci 1. c

Emma Kocuvan: Želim si žgečkati atija. Veselim se toplih, ker bom tam plavala. Najbolj se veselim morja.

Mai Vršič: Veselim se igre zunaj, lovljenja s prijatelji. Na morju bom skakal v vodo, doma pa na trampolinu.

Sanja Simonič: Obiskala bom živalski vrt. Doma se bom igrala z barvikami in skakala po trampolinu - (morda prepričam še mamo).

Tin Korenjak: Šli bomo na Hrvaško. Upam, da bodo tam veliki bazeni in ležalniki za mamo. Želim si skočiti iz vodnega slapa naravnost v čoln.

Alja Vogrin: V Čatežu se veselim toboganov, plavanja brez rokavčkov. Z babico si želim peči piškote z marmelado.

Vanesa: Veselim se zobozdravnika, ker mi je mami obljubila igračko, če bom pogumna. V toplihah bom plavala, doma pa plezala na drevo.

Opis osebe

Ime ji je Nika. Piše se Borko. Stara je osem let. Hodi v drugi razred. Živi v Peščenem Vrhu. Je visoka in vitka. Ima okrogel obraz. Na hrbtu ima materino znamenje. Ima rjave oči. Lase ima rjave in dolge. Večkrat je oblečena v pullover in črtaste hlače. Obuta je v rdeče copate.

Isabel Lah, 2. a

Ime mi je Eva. Pišem se Breznik. Stara sem sedem let in obiskujem 2. a razred. Živim v Cerkvenjaku. Sem majhna in vitka. Imam okrogel obraz. Moje oči so rjavo zelene. Moji lasje so temno rjavi. Vedno sem oblečena v barve. Obuta sem v teniske.

Eva Breznik, 2. a

Ime mi je Nik. Pišem se Horvat. Živim v Kraljevcih. Star sem osem let. Moje oči so rjave. Tudi moji lasje so rjavi. Imam okrogel obraz. Hodim v drugi razred. Sem visok in suh. Rad si oblečem majico, ki ima dolge rokave in hlače, ki so sive barve. Dober sem pri angleščini. Moji copati so sive barve. Moji mami je ime Nataša, atiju pa Sandi.

Nik Horvat, 2. a

Kaj smo se naučili

Moja najboljša ura je spoznavanje okolja, matematika pa mi ne gre tako dobro. Naučila sem se veliko novih iger, kot na primer hokej. Prej ga nisem znala igrati, ampak sem se ga naučila in zdaj ga znam igrati. Naučila sem se veliko stvari o vodi, pa tudi, kako je zgrajeno človeško telo. V šoli se lahko naučiš marsičesa. Pri športu sem zelo dobra, še posebej, kadar igramo med dvema ognjema. Pri verouku sem se naučila moliti.

Zala Vrbnjak, 2. a

Naučili smo se male in velike pisane črke. In tudi računati do sto. Pri športu smo se naučili igrati hokej. Pri spoznavanju okolja smo se naučili kako rastejo rože. Pri likovni umetnosti smo se naučili, kako narediti vetrnico. Pri glasbi smo peli veliko različnih pesmi. Pri angleščini smo se naučili veliko novih besed. Risali smo tudi metulje. Pri slovenščini smo iskali rime, pri matematiki pa pisali besedilne naloge.

Isabel Lah, 2. a

Športni dan

Na krosu sem bila prva izmed punc. Prišli so gasilci in celo policaji. Večji učenci so streljali z zračno puško. Mi pa smo šli h gasilcem. Dovolili so nam, da smo šli v gasilski avto. Tam smo videli ogromno gumbkov. Šli smo na pohod. Videli smo mlako in ribnike, potoke, ribe, žabe. To je bil najboljši in nepozaben dan.

Vanesa Žvajkar, 2. a

Čarobni svinčnik

Živel je deček, ki mu je bilo ime Leon. Leon je zelo rad pisal naloge. Zaželel si je svinčnik, ki piše sam. Nato je priletela ptička in mu prinesla svinčnik.

Leon mu je dejal: "Svinčnik, svinčnik! Piši, riši, napiši mi nalogo."

Učiteljica ga je vprašala, kako to, da napiše nalogo tako hitro.

Leon je hitro skrnil svinčnik v omarico in skrivnost obdržal zase.

Leo Lozinšek, 2. b

Čarobna harmonika

Luka je rad hodil v glasbeno šolo. Tam je dobil novo harmoniko. Bila je čarobna.

Ko je Luka rekel: "Harmonika, zaigraj mi!" Je harmonika zaigrala in vsi ljudje so začeli plesati.

Ko je rekel: "Harmonika, nehaj igrati," se je harmonika postavila v kot in nehala igrati.

Matej Vršič, 2. b

Čarobna svetilka

Nekoč je živela deklica Hana, ki je imela čarobno svetilko. Rekla ji je: "Hop svetilka, prižgi se!" In se je prižgala. Nato ji je dejala: "Hop svetilka, ugasni se!" Svetilka se je ugasnila.

Nekega dne je prišel deček in vzel svetilko. Ukazal ji je: "Hop svetilka, prižgi se". Svetilka se je prižgala in ni hotela nehati svetiti. Svetila je in svetila, da je bila že zelo vroča. Takrat pa je dečku s svojo toploto zažgala majico in hlače.

Na srečo je mimo prišla Hana in svetilko s svojimi čarobnimi besedami ugasnila.

Hana Kovač, 2. b

V pričakovanju počitnic

Komaj čakam poletne počitnice, da lahko odmislim šolo. Prosti čas bom veliko preživela zunaj s prijatelji in družino. Doma bomo imeli veliki bazen, v katerem se bom vsak dan kopala. Odšli bomo tudi na morje in uživali na plaži. V šoli mi je bilo vseč druženje s prijatelji.

Neja Pučko, 2. b

Težko pričakujem počitnice, ker gremo na morje in že odštevam dneve. Na morje gremo z bratrancema in s starši. Gremo v Tisno. Počitnic se veselim še zato, ker imam med počitnicami rojstni dan. Seveda pa se še veselim, ker je konec šole.

Nel Matjašič, 2. b

Bliža se konec šolskega leta. V šoli smo se veliko naučili. Brali smo, računali in pisali. Najraje sem imel šport in nogomet. Veselim se konca šolskega leta. Komaj čakam, da bodo počitnice, ker gremo z družino v Čatež in na morje.

Taj Vršič, 2. b

Tehniški dan

Na pustni torek smo se v šoli zbrali ob 8. uri. Prišli smo brez torb, saj je bil pust. V šolo so prišle Pika nogavičke, vile, pirati, piratke, babica, drakule, vrage, kurenti, junaki, kavboji in veliko drugih mask. Najprej smo imeli ustvarjalne delavnice. Izdelovali smo klovne in različne maske. Po malici smo se zbrali pred šolo in se v povorki odpravili po Vitomarcih. Pri občini smo se posladkali z bonboni in sokom. Ko smo se vrnili v šolo, smo rajali vse do kosila. Pojedli smo kosilo in odšli v podaljšano bivanje. Tam smo gledali zanimiv film. Ta dan mi je bil zelo vseč.

Tisa Korenjak, 3. b

Športni dan – ples

Na delovno soboto smo imeli športni dan. Prišla je tudi učiteljica iz plesne šole. Preoblekli smo se in skupaj odšli v telovadnico. Naučili smo se dva plesa. Bili smo že zelo lačni, zato smo odšli na malico. Po malici smo se šli Slovenija ima talent. Plesna učiteljica je izbrala žirijo. Taja Šilec je bila Branko, Pia Podgoršek Ana, Tijana Gavez Marjetka in Aneja Zorman Lado. Ostali so nastopali v parih. Pari so se predstavili z različnimi plesi. Sledilo je

točkovanje in razglasitev. 1. mesto sta osvojili Tjaša Hanžel in Tisa Korenjak, 2. mesto Tomaž Kokol in Jaka Kocbek in 3. mesto Emeli Pajek in Nena Kocuvan. Potem smo šli na kosilo, v podaljšano bivanje in počasi domov. Ta športni dan se mi je zdel zelo super.

Tomaž Kokol, 3. b

Športni dan – plavanje

Zjutraj smo se ob 7.50 zbrali pred šolo. Z avtobusom smo se odpeljali v Bioterme Mala Nedelja. Hitro smo se preoblekli, stuširali in odhiteli do bazenov. Veliko smo plavali, skakali in se igrali različne igre v vodi. Čez nekaj časa smo si vzeli malico in odšli v restavracijo. Po malici smo imeli počitek. Potem smo spet šli plavat. Ko se je končal, smo se stuširali, posušili lase in se preoblekli. Odšli smo na avtobus, ki nas je odpeljal nazaj pred šolo. Veseli in utrujeni smo odšli domov. Ta športni dan mi je bil najboljši.

Zala Anželj, 4. b

Športni dan VETER V LASEH in kako so ga doživeli učenci 3. a

V soboto smo imeli športni dan. Ob 8.00 smo se zbrali v šoli. Z razredničarko smo odšli na ŠRC. Ko smo prišli tja, smo sedli na tribuno. Čez nekaj minut je bila slovenska himna. Ko je je bilo konec, se je začel kros. Prva je bila na vrsti prva triada. Ko smo tekali, me je bilo malo strah. Ko smo pritekli na cilj, mi je srce močno bilo. Ko smo končali, smo si šli pogledat gasilsko opremo. Po tem je bila podelitev nagrad. Vsi smo odšli domov.

Tineja Zorko 3. a

Na športnem dnevu je bilo super. Bila sem tretja. Tekmovali smo po skupinah. Začeli so fantje. Ko smo čakali na podelitev medalj, smo odšli pogledat gasilce. Gasilec nam je povedal, kako se zaščitijo pred ognjem. Na glavo si je dal čelado, masko, rokavice in jakno. Povedal nam je, da je v obleki zelo vroče.

Ko se je začela podelitev kolajn, smo odšli na igrišče. Prva je bila Tineja, druga Andreja. Ko se je športni dan končal, sem ostala na ŠRC, ker je imel moj brat nogometno tekmo.

Maša Vrbnjak, 3. a

Zjutraj smo v šoli dobili majice. Potem smo šli na ŠRC. Tam smo tekmovali. Ko smo tekli, mi je šlo kar dobro. Bila sem četrta. Potem sem bila zelo utrujena in sem šla pit. Šla sem tudi streljat z zračno puško. Nisem zadela. Ko smo šli v kolono, so začeli deliti medalje.

Neža Borko 3. a

V soboto smo imeli športni dan. Zbrali smo se pred šolo. S sošolci smo se pogovarjali. Dobili smo majice. Z učiteljicami smo odšli na ŠRC. Tam smo tekli kros. Po krosu smo si šli ogledat gasilske avtomobile. Po ogledu smo jedli pasulj in pili vodo. Potem je sledila podelitev medalj. Vrnili smo se v šolo. Odšli smo domov.

Blažka Zorko 3. a

S sošolci in učiteljico smo odšli na ŠRC. Pred odhodom smo dobili vreče za športno opremo in majice. Tam smo tekli kros. Po krosu smo odšli na parkirišče. Tam smo slišali in videli, kako so oblečeni gasilci, ko gasijo v požarih in rešujejo ljudi. Tam smo poskusili gasiti. Na srečo je bilo vroče.

Mia Kump Toš 3. a

Skrb za čiste zobe

Celo šolsko leto smo v 3. a skrbeli za čiste zobe. Trije učenci so za to pridnost bili tudi nagrajeni s priznanjem.

Za osebno higieno skrbimo tako, da si umivamo zobe. Zobe si umivam trikrat na dan. Umivam si jih z električno krtačo. Pazim, da ne pojem preveč sladkarij. V šoli smo imeli preglede čistih zob. Pregledala jih je zobna asistentka. Zelo sem vesela, da dobim priznanje za čiste zobe.

Maša Vrbnjak, 3. a

Celo leto nas je obiskovala medicinska sestra iz Lenarta. Ona nam je pregledovala naše zobe in nam svetovala o higieni. Zobe si moramo umivati dvakrat na dan, da ohranimo zdrave in lepe zobe. Tudi s hrano ohranjamo zdrave zobe. Veliko moramo jesti sadja in zelenjave. Pri umivanju imajo veliko nalogo zobna ščetka, zobna pasta, zobna nitka ter ustna vodica. Izogibali bi se naj sladkim pijačam in sladkarijam.

Tineja Zorko, 3. a

Zobe si umivam vsak dan zjutraj in zvečer, ker imam rad čiste zobe. Ko sem bil še majhen, mi je mama pomagala umivati zobe. Sedaj pa si jih umivam sam. Mama še občasno preveri, kako sem si jih umil. Redno obiskujem tudi zobozdravnika, da mi pregleda zobe in pravočasno popravi, če se naredi luknjica. Tako bom skrbel še naprej. Pohvala za najbolj čiste zobe v razredu me je še bolj vzpodbudila k temu.

Tadej Nedeljko, 3. a

Pravljice učencev 3. a

Čudežna torta

Nekoč je živela čarovnica. Nekega dne se je odločila, da bo spekla torto. Odšla je po sestavine. Nabrala je čokolado, jagode, kremo. V travi je videla peresa. Pobrala jih je in odnesla domov. Doma je začela peči torto. V loncu je dala čokolado, jagode in kremo. Nazadnje je dodala še peresa. Rekla je: "Torta, speci se." Torta se je spekla in kar zletela iz lonca in skozi okno. Letela je čez ulice. Otroci so gledali letečo torto in se oblizovali. Želeli so si, da bi se lahko z njo sladkali. Torta je letela naprej nad vasico. Tam jo je opazila vila, ki si je želela leteti. Torta se je spustila na tla. Vila jo je pojedla in naenkrat je letela.

Zelo je bila vesela, da je lahko spet letela.

Neža Borko, 3. a

Palača iz snega

Nekoč je živel kralj. Imel je tri sinove.

Nekega dne je prvega sina poslal iskat palačo iz snega. Hodil je po zasneženih poteh. Čez nekaj dni je prispel v kraj, kjer bi naj bila palača. Ni je našel. Ko je prišel domov, je očetu rekel: "Nisem našel palače iz snega." Naslednji dan je poslal na isto pot srednjega sina. Tudi on ni našel palače iz snega. Ko je prišel domov, je očetu povedal, da tudi on ni našel palače. In naslednji dan je odšel na pot najmlajši sin. Hodil je po istih poteh kot brata. Najprej

tudi on ni našel palače. Potem pa je na glas izgovoril besedi snežena palača. Naenkrat se je pred njegovimi očmi pojavila vsa zasnežena prečudovita palača. Doma je povedal veselo novico.

Čez nekaj dni so se preselili v novi dom, to je bila snežena palača. Najmlajši sin se je tudi poročil. Starejša dva sta mu bila nevoščljiva. Odšla sta neznano kam.

Tineja Zorko, 3. a

Vila in resni človek

Nekoč pred davnimi časi je za devetimi gorami živel resen človek. Ime mu je bilo Martin. Živel je v vasi Resnodol. Delal je v sosednjem mestu v pisarni. Bil je računovodja. A neke deževne srede se je v njegovo pisarno pritihotal pil škrat Razmetavček. Razmetal je papirje, ki so bili v škatlah, pokvaril je tiskalnik in računalnik. Pa tudi stol je zlomil. Ko je Martin prišel v pisarno, je skoraj padel po tleh. Nekega dne pa je v vas prifrftotala vila Snežinkica. Imela je lase bele kot sneg in spete v čop ali spletene v kito. Priletela je v pisarno in Martinu ponudila pomoč. Najprej je priložnost za pomoč odklonil. Ko pa se je spet ozrl okoli sebe, je bil takoj za. Skupaj sta v hipu pospravila. Martin se je vili zahvalil. Vila je odšla. Od tistega dne je njegovo življenje postalo lepše. Imel je vilo, ki mu je v vsem pomagala.

Blažka Zorko, 3. a

Čudežna ptica

Nekoč je živila čudežna ptica. Imela je prijatelje. Vsi so imeli isto ime. Ena ptica pa ni hotela tega imena. Dala si je ime Špela. Odletela je k drugim pticam, ki jim je bilo tudi ime Špela.

Tam ji je bilo zelo fajn. Delala je lahko, kar je hotela. Letala je lahko na most, travnik, hiše, drevesa. Tudi kopala se je lahko in jedla ptičjo hrano. Ko je prišla zima, so se začeli seliti. Leteli so zelo dolgo. Prileteli so k drugim pticam. Vso zimo so se družili. Ko je postalo spet toplo, so se selili nazaj domov. Takrat pa je spoznal, da želi živeti spet s ptiči po imenu Čudežna ptica. Vprašal jih je, če ga sprejmejo nazaj. Rekli so mu, da je lahko pri njih, če sprejme nazaj svoje prejšnje ime.

Sprejel je nazaj ime Čudežna ptica in ostal pri njih.

Gal Mohorič, 3. a

Čarobna ptica

Nekoč je v kraljestvu divjala vojna. Kralj je šel v vojno. Ni pa vedel, da se mu je rodila deklica. Nato je kraljica zaspala. Kralj je vojno izgubil. Čarovnica je rojeno deklico uročila. Spremenila se je v ptico in odletela. Leta so minevala. Nastopila je zima. Ptice so odletele na jug. Nekega dne je bilo oznanjeno, da se princ namerava poročiti. Začelo se je iskanje princeze. Za to je slišala tudi deklica ptica. Mislila si je: Mene zagotovo ne bo maral, ker sem ptica. Princ zaročenke ni našel. Nekega dne je opazil ptico in vanjo vrgel storž. Padla je na tla. Pobral je ptico in jo odnesel v grad. Zanj je skrbel, da je ozdravela. Njegovo skrb mu je želela poplačati. Takrat ji je princ rekel: "Poroči se z menoj." S temi besedami je uničil urok. Ptica se je spremenila v prelepo princeso.

Poroka je trajala sedem dni in sedem noči. Živila sta srečno do konca svojih dni.

Taja Fekonja Hamler, 3. a

Detektivsko ogledalo

Nekoč je živelo povsem navadno ogledalo. Nihče se ni menil zanj. Vsi so šli samo mimo. In tako se je ogledalo odločilo oditi. Hodilo je po vasi, malo po ulicah in spraševalo, če se je kaj zgodilo, če ga rabijo, da kaj razišče ...

Nihče ga ni potreboval, dokler ni prišlo do hiše, kjer se je pred kratkim nekaj zgodilo.

Zlomilo se jim je super detektivsko ogledalo in potrebovali so zamenjavo. Ogledalo je pomislilo, da je to prava priložnost zanj. In tako je živelo srečno v družbi z raziskovalnimi prijatelji.

Gabrijela Žmavc, 4. a

Brkonja Čeljustnik

Moje ime je Brkonja Čeljustnik. Živim v črnih borovih gozdovih in ščitim ljudi pred nevarnimi zverinami. Ljudje mi pravijo Divji mož. Imel sem dolge bele brke, na katere sem bil zelo ponosen. Na neki svatbi pa so mi pijani svatje odrezali prelepe brke. Bil sem razočaran nad ljudmi, ker so bili nesramni do mene. Odločil sem se, da zapustim ljudi in jih več ne varujem. Odšel sem v svoje kraljestvo. Bil sem zelo žalosten. Čez nekaj časa mi je zrasla bela brada, na katero sem še bolj ponosen. Vsem sem oprostil in jih varoval še naprej.

Alisa Zorko, 4. a

Ta požrešni pralni stroj

Nekoč je živel pralni stroj. To ni bil navaden pralni stroj za oblačila, ta pralni stroj je bil nekaj posebnega. Ta pralni stroj je pojedel vsa oblačila. Hodil je od hiše do hiše in prosjačil za oblačila. Zlagal se je, da zbira oblačila za revne otroke, ampak jih je nato pojedel. Nato je prišel do zapuščene hiše. Ko je šel v hišo, je pojedel vsa oblačila in šel ven.

Govorilo se je po soseski, naj več ne dajejo oblačil. Vedno reče: "Lačen sem, prosim še." Vsi so mu rekli, da ne, če se še ni dovolj najedel. Pralni stroj je bil res požrešen in ni hotel nehati jesti. Nekega dne je pralni stroj rekel meščanom: "Dajte mi, prosim, še." V ponedeljek je zaradi tega pralni stroj počil, ker se je preveč najedel. A je na srečo preživel, ker so ga meščani sestavili nazaj.

Nikoli več se ni preveč najedel. Počil je lonec in pravljice je konec.

Ana Mari Par, 4. a

Moj poklicni načrt

Rad bi postal policist. Najprej moram uspešno končati osnovno šolo. Potem se bom vpisal na splošno ali strokovno srednjo šolo, odvisno kam bom sprejet. Pridobiti si morem višjo stopnjo izobrazbe. Potem bom že dovolj star, da bom naredil vozniški izpit B kategorije. Nato pa se bom vpisal na višjo policijsko šolo. Po končanem šolanju pa upam na hitro zaposlitev.

Jaša Mulec, 4. a

Ko odrastem, bom zdravnik

Že od nekdaj si želim postati pediater. Ta poklic se mi zdi zelo lep. Zdravila bom bolne in poškodovane otroke, tehtala bom dojenčke. Najbolj pa me zanima, kako deluje človeško telo. Doma imam veliko zanimivih knjig o možganih in mišicah. Rada rišem notranjost človeškega telesa. Vem, da se za ta poklic moram veliko učiti. Šolanje za zdravnika je dolgo in zahtevno, a če te nekaj veseli, potem se za to potrudiš.

Kot pediater bom delala v zdravstvenem domu, v ambulanti in morda tudi na otroškem oddelku bolnišnice.

Pri delu bom uporabljala fonendoskop, otoskop, aparat za merjenje krvnega pritiska in še mnogo drugih pripomočkov. Vem, da je cilj pediatra izboljšati zdravje in omogočiti optimalen razvoj otroka.

Ta poklic je primeren za tiste, ki radi pridobivajo nova znanja, zmorejo prevzeti pomembne odgovornosti in odločitve in so motivirani za delo z otroki ali mladostniki. Imeti morajo izražen socialni čut, razvito sposobnost komunikacije in veselje dela v timu. Pri svojem delu mora biti pazljiv, da se ne okuži.

Ajda Druzovič 4. b

Kako srednjeveškemu vitezu razložiti, kaj je to pametni telefon?

(Ideja po Miroslav Košuta: Vitez na obisku)

Mobilni telefon je manjša škatla, ki je zelo lahka in prenosna. Ima ekran, ki je iz stekla, tako kot okna. Na njem lahko igraš igre, tako da s prstom božaš steklo. V igrah nihče zares ne umre, tudi če uporabljaš meč ali lok. Ima tudi aplikacije. Najraje imam YouTube, kjer gledam videoposnetke. Tam vidim marsikaj, kar v resnici ne morem, tudi stvari iz daljnih dežel. Ima tudi gumb za izklop, če se ga naveličaš.

Tanaja Berlak, 4. b

Pametni telefon je naprava, kjer tipkaš samo s prsti, s prsti se dotikaš stekla. Moraš biti zelo pameten, da prideš do imenika, klicev, ... Če si še bolj pameten, si lahko v Trgovini Play naložiš še druge aplikacije: Messenger, Snapchat, Viber ... Lahko posnameš tudi fotografijo, npr. odsev v jezeru, in jo pošlješ svojim prijateljem. Ti jo takoj vidijo v svojem pametnem telefonu.

Aneja Zorman, 4. b

Ajda: Tako, to je telefon.

Vitez: Telefon?

Ajda: Ja, naprava na katero tipkaš s prsti, napišeš nanjo karkoli in še kličeš lahko.

Vitez: Kličeš? Kako pa?

Ajda: Tako da vpišeš telefonsko kodo osebe in potem lahko pokličeš tudi osebo, ki je več kot 200 km vstran.

Vitez: Kako pa pišeš?

Ajda: To narediš na sporočilih, pišeš s tipkovnico, ki se ti prikaže kar sama. Na njej imaš črke, številke ... Poglej!

Vitez: Torej znajo tukaj vsi brati in pisati?

Ajda: Seveda, saj pridno hodimo v šolo.

Vitez: Pa telefon deluje celo življenje?

Ajda: Neee, lahko se izprazni baterija in takrat jo napolniš z elektriko.

Vitez: Električna? Kaj je to električna?

Ajda: Ojoj! Električna je ...

Ajda Druzovič, 4. b

1. korak: Pokazala bi mu, kaj vse telefon zna.
2. korak: Poskušala bi mu dopovedati, da ni hrana in ga ne sme jesti, čeprav je na mojem meniju naslikana torta.
3. korak: Pokazala bi mu, da ni igrača, saj mi to venomer dopovedujeta tudi starša.
4. korak: Pokazala bi mu, kako se kliče in piše sporočila.
5. korak: Pokazala bi mu kako se slikati in delati selfije na Snapchatu, saj sem tam lahko tudi sama vitez. Upam, da me zaradi tega ne bi napadel :)

Zala Anželj, 4. b

Punčka iz cunj

Pri družbi in slovenščini smo veliko brali o Unicefu in se odločili, da bomo posvojili punčko iz cunj. Vsak učenec je prispeval en evro. Punčka je stala dvajset evrov. Preostanek denarja je dala učiteljica. Punčka je prispela 3. 6. 2019. V torek, 4. 6. 2019, smo odprli zavito punčko in jo dali na razstavo. Vsi so si jo med odmorom lahko ogledali. Ko smo posvojili punčko iz cunj, smo prispevali za eno cepljenje otroka proti dvajsetim boleznim. S tem si želimo,

da bi čim več ljudi pomagalo otrokom. Ker je učiteljica prispevala več denarja, smo ji obljubili, da se bomo pridno učili in darovali, ko bomo imeli svojo službo. Lepo je, če lahko pomagamo!

Ajda Druzovič, 4. b

V petek smo se pogovarjali o Unicefu in projektu Punčka iz cunj. Z posvojitvijo punčke, pomagamo otrokom v nerazvitih državah. Na spletni strani smo si ogledali kako poteka postopek posvojitve in smo jo posvojili. Vsak učenec je prispeval 1€ svoje žepnine. Učiteljici smo obljubili, da se bomo učili, da bomo nekoč imeli dobre poklice, saj bomo tako imeli dovolj denarja zase in da še komu pomagamo. Za posvojitve sem se odločila, saj je misel, da otrok umre, grozovita.

Aneja Zorman, 4. b

Ta akcija poteka pod okriljem Unicef Slovenije. V razredu smo se odločili, da bomo dobredelniki in posvojili punčko iz cunj. Odločili smo se, da vsak prinese 1 eur svojega denarja, ostalo prinese učiteljica. S tem smo cepili enega otroka proti šestim nalezljivim boleznim. Misel, da otrok umre, je grozna.

Tanaja Berlak, 4. b

Nekega dne smo se pogovarjali o punčki iz cunj. Odločili smo se, da jo posvojimo in pomagamo otrokom v stiski. Vsak učenec je prispeval 1€, učiteljica pa ostalo. Učiteljici smo morali obljubiti, da se bomo pridno učili in da postanemo dobri ljudje. Komaj smo čakali, da pride, naša Špela Rina.

Lana Grnjak, 4. b

Punčka iz cunj je projekt Unicefa. Vsak je prispeval 1€ in smo jo naročili. Po nekaj dneh je prišla. Učiteljici smo obljubili, da se bomo učili in delali domače naloge. Za cepljenje otrok sem se odločil zato, da bi otrokom pomagal.

Mihael Rižnar, 4. b

Punčko iz cunj smo naročili pri predmetu družba. Če jo posvojiš, daruješ in potem lahko cepijo otroka proti šestim nalezljivim boleznim. Žalostna je misel, da bi otroci kar umirali in to, da se lahko pomagala, mi je bilo v veselje. Učiteljici smo obljubili, da se bomo pridno učili, da bomo uspešni v naših poklicih in bomo imeli dovolj denarja zase in bomo lahko pomagali še drugim.

Zala Anželj, 4. b

Pečke

V letošnjem šolskem letu sem obiskovala planinski krožek na naši šoli. Tako smo se s planinskim društvom Lenart namenili na pohod na Pečke.

Bilo je 6. aprila ob 8. uri, ko smo se zbrali na avtobusni postaji v Lenartu. S prijateljico Anejo sva bili tokrat edini iz naše šole. Ko smo z avtobusom prispeli na naš start pohodne poti, smo si obuli pohodniške čevlje. Med hojo smo prečkali majhno reko. Nama z Anejo je bila reka zelo všeč. Hodili smo po kamnih in listju ter ledu in se upirali hribom. Po dveh urah hoje smo prišli do kočice. Tam smo imeli postanek. V "Dnevnik mladi planinec" smo dobili znamke in kartico. Z Anejo sva si kupili tudi igračko. Čakala nas je še slaba ura hoje. Med potjo smo zavili med drevesa in imeli adrenalinsko pot. Prišli smo do avtobusa in se odpeljali proti domu.

Izlet mi je zelo pri srcu.

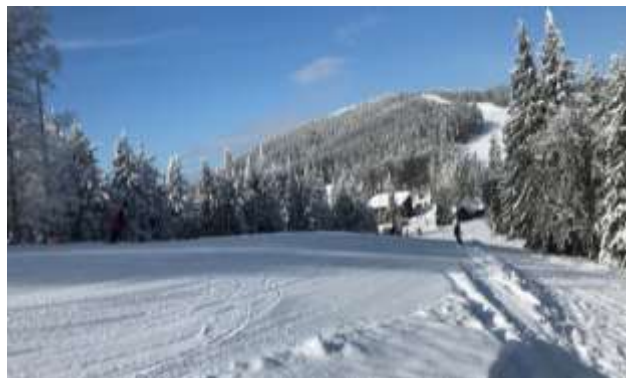
Zala Anželj, 4. b

Zimska šola v naravi

Dnevnik

21. januar

Ob 8. uri sem prispel v Cerkvjenjak. Nestrpno sem čakal na avtobus. Ob 8.30 sem ga le zagledal. Naložil sem vso prtljago in avtobus je kmalu krenil proti Kopam. Pot je trajala 2 uri. Začuden sem opazoval zasneženo pokrajino. Ob prihodu v Lukov dom sem počival. Dobil sem urnik dejavnosti. Počitek je bil kratek in že sem oblekel smučarske hlače, bundo in vse potrebno za varno smučanje. Pot me je skupaj z ostalimi vodila na smučišče. Hoja je bila naporna. Po razdelitvi v skupine in pogovoru z vaditeljem Markom sem že delal prve zavoje. Vadil sem tudi ustavljanje. Pretekli sta dve uri. Spet me je čakal odhod v sobo in kmalu malica. Po malici je sledila prosta zabava v sobi. Čas je hitro minil in že sem moral k večerji. Po večerji je sledil sprehod. Bilo je veselo in zabavno. Vrnil sem se v sobo, razmišljal in poskrbel za osebno higieno. Spanje? Ne vem, kdaj sem zaspal.

22. januar

Zbudil sem se ob 7.30 in odhitel v kopalnico. Nekaj minut pred osmo uro sem že čakal na hodniku za odhod k zajtrku. Po zajtrku spet priprave na smučanje. Na smučišču zavijanje, zaviranje. Super! Sledilo je kosilo. Dobro sem se najedel. Le kako bom smučal s polnim želodcem? Vse je dobro potekalo. Spet malica in počitek. Skupaj z ostalimi sem po počitku odšel na predavanje policista, kjer sem več izvedel o varnosti na smučišču. Pred večerjo urejanje in ocenjevanje sob, večerja, reševanje DL, kopalnica, spanje.

23. januar

Noč je hitro minila, saj sem prepozno zaspal. Že sem bil pri zajtrku. Hm, hrenovka! Po zajtrku priprave za smučanje. Joj, to nenehno oblačenje in obuvanje. Zmogel sem. Utrujenost ni bila prevelika. Kosilo. Neprimeren čas za telefone in že so ti bili pri učiteljici. Sledila je ura naravoslovja. Pridno sem delal in hkrati mislil na nočno smučanje.

24. januar

Vstajanje ob isti uri in ponovitev dejavnosti prejšnjih dni – kopalnica, zbiranje na hodniku, zajtrk. Jedel sem čokoladne kroglice z mleko. Veselo na smučanje. Smučišče je bilo polno smučarjev. Oj, kako je pihal veter. Ni me motil. Čas za kosilo in po kosilu spet smučanje. To ni bilo samo zavijanje in ustavljanje ampak tudi tekmovanje. Dobro mi je šlo. Z rezultatom sem bil zadovoljen. Vsi smo odpeljali, se seznanili z rezultati in se počasi odpravili proti Lukovemu domu. Hoja s smučarskimi čevlji je bila kar naporna. Ob prihodu v

sobo sem bil kar utrujen. Po kratkem počitku nas je v jedilnici že čakala večerja. Danes pa disko. Le kako bo?

Nič groznega. Plesali smo in se zabavali. Ob 22. uri in 30 minut sem že bil v sobi. Opravil sem vse potrebno in legel k počitku.

25. januar

Zadnji dan? Res še samo dopoldansko smučanje po zajtrku? Na smučišču je bilo kar mrzlo. Hitro je minilo. Morali smo h kosilu. Siti smo še s težavo pospravili zadnje kose prtljage. Ob 13. uri sem že na parkirišču zlagal stvari v avtobus. Pomagala sta mi učiteljica in šofer. Krenili smo proti Cerkvenjaku. Ob 16. uri smo prispeli domov. Skozi okno sem že zagledal starše.

Bilo je lepo, a še lepše se je bilo vrniti domov.

Tijan Lovrec, 5. a

Moja mama

Lana, le kdo mi je dal to ime?

Je vedno kdo pazil na me?

Uredila me vedno je.

Brez nje ne bi šlo dlje.

Ena sama je moja mama.

Zdi se mi, da raje me ne more imeti.

Enega bratca mi je podarila.

Nikoli je ne bom pozabila.

Lana Vidovič, 5. a

Metulj, Neža Šamperl. 1. a

TV daljinec

Nekoč je živel zelo star daljinec, ki je služil zelo staremu televizorju, ki pa se je na žalost pokvaril. Zato je družina televizor in daljinec prodala. Televizor in daljinec je kupil mlad par, ki je zbiral stare predmete. Moški je daljinec in televizor popravil. Žena pa je z daljinca in televizije zbrisala prah. Zvečer je televizor delal dolgo v noč, a tudi daljinec je bil izmučen, saj se par ni mogel odločiti, kaj bi gledal. Zjutraj, ko se je daljinec zbudil, je ves začuden videl, da je dobil noge, roke, usta in oči.

Ko je ženska prišla v sobo in videla daljinec, je zakričala na ves glas. Pritekel je mož in hotel udariti po daljincu. Daljinec je urno skočil skozi okno in tekkel po ulici. Utrudil se je že pri naslednji hiši. Začudeno je gledal za ljudmi, kako hitijo na avtobus.

Hitro je splezal po stopnicah avtobusa in stekel v zadnjo vrsto pod sedež, kjer je zagledal podgano in se ves prestrašil ter zacvilil. Podgana pa mu je pokrila usta in šepnila, naj bo tiho, saj ju šofer lahko sliši. Podgana je daljincu ponudila košček svojega sira, ki ga najprej ni hotel poskusiti. Ko pa mu ga je podgana zabrisala v usta mu je bilo žal, da sira še ni jedel. Podgana ga je povabila v svojo hišo, katero bi z veseljem rad videl. Ko sta izstopila iz avtobusa je mimo šla prefinjena gospa, ki je podgano zagledala. Gospa se je onesvestila, podgana pa je ušla v žleb. Gospo je ulovil brezdomec, ki se ga je gospa tako prestrašila, da se je še enkrat onesvestila. Podgana je prišla iz žleba in z daljincem sta nadaljevala pot. Prišla sta do zabojev za smeti. In že je daljinec zagledal majhne police

s plesnivim sirom in majhno posteljo. Pogledal je v zrak in zagledal žleb s katerega kaplja voda in podgana se je zasmejala: "To je moj tuš." Daljinec se je začel smejati kot še nikoli, ampak ta smeh je užalil podgano. Zbežala je. Daljinec jo je dohitel, se ji opravičil in jo potolažil.

Nekega dne, ko sta podgana in daljinec hodila po pločniku, je daljinec skozi okno videl lepo gospodično daljinko, v katero se je takoj zaljubil. Videl je, da spi. Potem je tudi videl, da je v sobo prišla stara gospa in zakričala, ko je zagledala daljinko. Daljinka se je zbudila, se prestrašila in skočila skozi okno. Ko je pristala na tleh, jo je daljinec pregovoril, naj gre z njima. Daljinka je njuno ponudbo sprejela, saj ni vedela kam. Tudi njej se je daljinec zdel čeden, zato ga po poti ni izpustila oči z njegove postave. Ko so prišli do podganine hiše, je daljinka žalila podganino hišo, zato so se odločili, da jo prenovijo. Ko so končali sta daljinec in daljinka bila zadovoljna, pa tudi podgani se hiša ni več zdela tako grda. Zvečer ko je podgana že spala sta daljinec in daljinka v temi sedela na pločniku in gledala v luno. Začela sta se pogovarjati in njun pogovor je tekel v nedogled. Sredi noči je daljinka bila tako zaspala, da je zaspala sede, zato jo je daljinec odnesel v posteljo. Ker sta v podganinem stanovanju bili samo dve postelji, je daljinec legel k daljinki ter se stisnil k njej, da je ne bi zeblo. Nekega dne je mimo prišel človek, ki je ljubil živali. Zagledal je podgano, daljinca in daljinko ter jih dal v boks. Vsi so bili prestrašeni, saj niso vedeli, kaj se bo zgodilo. Daljinka je začela celo jokati. Ko pa je moški odprl boks, so vsi stekli ven. Tam so videli polno podgan, kako uživajo in videli so dve prosti sobi za majhne živali. V eno je stekla podgana, v drugo pa daljinec in daljinka, ki sta imela veliko posteljo, tako da sta lahko oba mirno spala.

Gospod jima je celo namestil dve majhni televiziji, kjer sta si lahko naredila, karkoli sta hotela. Včasih sta celo drug drugemu nastavljala programe. Tako sta se zblížala, se poročila ter dobila majhne daljinca, ki so dobili ime po televizijah, katerim sta služila.

Tomaž Vršič, 5. b

Ljudski običaj

Ličkanje je običaj, ki je bil značilen za kmetije, kjer so gojili koruzo. Bil je to zelo vesel dogodek, pri katerem so si ljudje pomagali. Potekalo je v mesecu septembru ali oktobru. Vlogo v tem delu so imeli ljudje. Zbralo se jih je veliko. Sedeli so na deskah in z rokami ličkali koruzo. Otroci so sedeli v ličju ter iskali črno koruzo, ki je izgledala kot saje, nato pa se z njo namazali po telesu in bili črni. Med delom so se veselili in peli. Nekateri so štiri koruze ali storže vezali skupaj in obesili na rante, da se je posušila.

Po dolgem ličkanju so postali lačni in šli na južino. Jedli so kruh, orehe, zaseko in čebulo. Pili so jabolčnik ali kuklo po domače. Prišel je muzikant in zaigral na harmoniko, kmetje pa so plesali, peli in vriskali. Delo se je spremenilo v pravo veselico, ki je trajalo do poznih ur.

Tijan Lovrec, 5. a

EKO projekt na POŠ Vitomarci

V projekt smo vključeni že od šolskega leta 2003/2004.

Vodilni tematski sklopi v letošnjem šolskem letu so bili ravnanje z odpadki, čistilne in zbiralne akcije ter zdravje. Nov sklop, ki smo ga uvedli letos so podnebne spremembe. Eden od ciljev projekta Podnebne spremembe v okviru programa Ekošola je, da otroci v vrtcu in prvi triadi osnovne šole občutijo odgovornost do narave ter si pridobijo izkušnje in temeljna znanja in izkušnje o človeku v razmerju do drugih in do narave. Otroci opazujejo in spremljajo vremenske pojave in podnebne spremembe. Tako so učenci prve triade opazovali vreme in svoja opažanja zapisali v vremensko-opazovalni dnevnik. Izvajali so preproste eksperimente, da bi lažje razumeli naravne pojave, sile in procese.

Učenci druge triade pa so se spraševali, kaj so podnebne spremembe, kdo je odgovoren zanje in kakšne so posledice podnebnih sprememb. Razmišljali smo, kako se prilagajamo tem spremembam in kaj lahko storimo, da zmanjšamo njihov negativen vpliv na življenje ljudi, živali, rastlin in na ekosisteme.

Letošnje leto smo bili še posebej pridni v akciji zbiranja papirja. Tekmovali smo med razredi, zbrana sredstva pa bomo namenili v šolski sklad.

V jeseni in spomladi smo vsi učenci očistili okolico naše šole. V mesecu aprilu pa so učenci 6. razreda uredili šolsko zeliščno in cvetlične gredice. Nismo pozabili na zdravje in dobro počutje. Redno nas je obiskovala zobozdravstvena sestra. Skrbimo za zdrave in čiste zobe.

16. novembra 2018 smo imeli v šoli tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo jedi pridelane v našem domačem okolju. Ta dan smo se pogovarjali in ustvarjali na temo zdravega načina življenja. Nato smo zaplesali s plesno šolo.

Skozi vse leto smo se navajali na varčevanje z energijo in na ločevanje odpadkov. Poleg vsega naštetega pa smo tudi brali in ustvarjali za EKO bralno značko.

Sodelovali smo v likovnem natečaju na temo Trajnostna mobilnost in Biotska raznovrstnost v gozdu. Ob zaključku projekta smo pripravili razstavo in kratek nastop.

Eko koordinatorica: Milena Zagoršek

Paša živine

Ko je bila moja babica majhna, je delala na kmetiji od jutra do večera. Skrbeti je morala tudi za živino na paši. Po navadi je šlo na pašo več otrok. Večkrat se je zgodilo, da so ji krave pobegnile in jih je morali spraviti nazaj na travnik. Na paši so se babici pridružili še sosedovi otroci. Skupaj so peli pesmi in se igrali.

Spremljal jih je pes po imenu Reks. Da so živali ubogale, so uporabljali različne pripomočke: palice, vrvi, privabljali pa so jih tudi z jabolki.

Danes so pašniki zavarovani z električnimi pastirji, zato ni več potrebna prisotnost pastirjev. Žal pa je tudi živine za električnimi pastirji vedno manj.

Gaja Kovačec, 5. a

Pomlad

Sneg se topi,
že gozd zeleni.

Rožice cvetijo,
ptički žvrgolijo.

Sonce zdaj živali kliče
med zelene griče.

Veter z listi se igra,
pust je mimo tralala.

Pomlad je prišla,
trobentice trobijo trarara.

Otroci so veseli
in sonce so objeli.

Nika Kuri, Tomaž Vršič, 5. b

Tihožitje, Alina Pajek, 5. b

Misli ob koncu šolskega leta 6. a razred

- V tem šolskem letu smo se s sošolkami dobro razumele. (Ema)
- Veselim se počitnic, ker bi rad šel mojemu prijatelju Nelu na počitnice. (Benjamin)
- Všeč mi je bilo, ko smo anketirali mimoidoče v Cerkvenjaku. (Jan)
- Všeč so mi bili pogovori z učiteljico. (Katrin)
- Veliko smo si pomagali med seboj in se razumeli. (Melani)
- Zelo mi je uspevalo pri tehniki. (Nikolas)
- Čakam na počitnice, ker grem na morje. (Aliso)
- Lepo mi je bilo, ker smo se končno dobro razumeli s sošolci. (Žiga)
- Lepo mi je bilo pri tehniki, ker smo izdelovali izdelke. (Alina)
- Letos sem se naučil veliko novega. (Tomaž)
- Zanimiv mi je bil prvi prihod v tehniško učilnico. (Maks)
- Najbolj všeč mi je bil lep odnos do nas učiteljice matematike in slovenščine. (Tadej)

Kako se računalniški svet uresničuje

Bilo je leto 3007. Vse je bilo čudovito, imeli so avtomobile, letala, pametne hiše in vse to je bilo tako narejeno tako, da se je upravljalo ker preko pametnega telefona ali računalnika. Vse kar si potreboval, so ti dajali električni izumi. Takrat sta se združili Microsoft in Java, nastala je Microjava. Takrat je bilo zdravstvo tako napredno, da so te lahko obudili od mrtvih.

Ta čas v Microsoftove pisarni: "To se ne sme zgoditi! Kako je to možno? Dobili smo že 9000 prijav! Kako se ljudem lahko pokvarijo računalniki?" Tako je gospod Moongral 3. izrekel besede: "Pazite, nekateri ljudje vam skušajo vdreti v računalniški sistem, naredite si dvojno geslo!" Te besede so se predvajale po radijskih postajah celih pet dni. Čez šest dni se je vdiranje zmanjšalo za 60%. Ampak čez tri dni so dobili nove prijave, kako se jim sistemi rušijo in iz računalnikov skačejo podobe tistega, kar so gledali. Ena prijava se je glasila tako: "Svojemu sinu sem kupila novo računalniško igrico Super Mario 21pizza bros. Ko je začel igrati je bilo vse v redu, ampak ko je prišel do konca, je Super Mario skočil iz računalnika in prišel v realnost ..." Dobili so še 3000 podobnih prijav. Moongral 3. je šel na Epic games in jim je rekel če lahko nazaj obudijo Fortnite, da bi mi poskusili priti v igrico in poskusiti popraviti sistem. Epic gamesov vodja Tim Sweeney je najboljšim delavcem naročil narediti sistemski tunel, ki bi nas prepeljal v igrico. Ta tunel so delali dneve in noči 12 dni. Nato so še programerji iz Microjava naredili portale med igrami. Portale je naredilo 300 ljudi v 60 urah. Naslednji dan je gospod Moongral poslal nekaj svojih delavcev da preizkusijo portal, zraven je še prišlo nekaj delavcev iz Epic gamesa, za akcijo pa je še slišal Origim, zato je poslal nekaj svojih delavcev. Skupaj so preizkušali sisteme. Hekerja so izsledili in ga blokirali na vseh možnih napravah. Tako ni bilo nič več hekerjev.

Tako so vsi lahko igrali varno in brez zadržkov računalniške igre.

Gašper Hanžel, Gašper Meglič, Lana Lovrenčič, 6. b

Nevihta

Bila je sobota. Lep, suh, sončen dan, brez vsakega oblaka. S prijatelji smo se igrali na cvetoči jasi, kjer je stalo veliko drevo. Zaradi varnosti, se nikoli nismo preveč oddaljili od doma. Doma so nam vedno govorili, da nikoli ne vemo kaj se lahko pripeti, zato smo ostajali v bližini.

Igrali smo se različne igre, igre z žogo, skrivalnice in še veliko zanimivega. Kar naenkrat je name padla velika kaplja. Zapihala je rahla sapica in mi se nismo dali motiti. Še naprej smo se igrali in zabavali. Sprva je padlo nekaj kapljic dežja, ki pa so postajale večje in gostejše. Naenkrat je začel pihati tako močan veter, da so se drevesa kar majala sem ter tja. Menili smo, da je to le ena ploha, zato smo se usedli pod bližnje drevo. A kakor že veste, se pod drevesi med nevihto ni dobro zadrževati. Zaradi vedno močnejšega vetra in dežja, so se skrile vse živali, ki smo jih prej videli na jasi.

Oblaki so postajali temnejši in temnejši. Luže so postajale večje in večje. Naenkrat je začel potok močno žuboreti in naraščati. Njegov tok se je močno povečal. Z dreves so se zaradi namočenosti in močnega vetra začele lomiti veje. Ker pa še to ni bilo dovolj, so se dežne kaplje spremenile v ledene kroglice. Naenkrat nas je zasipavala toča. Bili smo močno prestrašeni, stiskali smo se eden k drugemu, a nismo mogli nikamor. Vedno bolj nas je postajalo strah. Za trenutek se je vse umirilo. Ampak veselje je bilo kratkotrajno. Sedaj pa so začele švigati strele, ena za drugo. Ena izmed strel je zadela bližnje drevo. Na srečo, smo kljub strahu ostali mirni in smo se držali skupaj. Nihče ni bil poškodovan. Strelam so sledili gromi, ki pa so na srečo hitro pojenjali. Padlo je še nekaj kapljic dežja.

Drevesa niso več tako šumela. Počasi se je vse umirilo. Iz skrivališč so prispele živalce. Tudi mi smo se počasi odpravili izpod drevesa. Opazovali smo deroči potok, ki pa se je tekom dneva umiril in tudi gladina je upadla. Kolikor hitro se je dalo smo šli domov, saj smo se zavedali, da je naše starše močno skrbelo. Vsak se je odpravil po svoji poti. Starši so bili malce jezni, še bolj pa prestrašeni.

A hitro smo se pomirili. Naslednji dan smo se s prijatelji spet dobili. Pogovarjali smo se o preteklem dnevu. Malce smo hoteli biti raziskovalci. Hoteli smo priti do odgovorov, zakaj se zgodijo tako nenadne nevihte in naravne nesreče. Vsi smo bili enakega mnenja, da smo za to krivi v veliki meri ljudje. Vedno bolj onesnažujemo okolje z odpadki, tovarnami, izpušnimi plini in z vsemogočimistrupi. S tem onesnažujemo tudi zrak. Narava nam vse to malce zameri in nam vrača z naravnimi nesrečami. Odločili smo se, da bomo tudi mi nekaj storili. Mi bomo, če se bo le dalo hodili peš, ali se vozili s kolesi. V svoji bližnji okolici bomo ozaveščali ljudi na varčno uporabo naravnih virov, na čim manj proizvedenih odpadkov.

Dan je hitro minil in spet smo morali domov. Doma smo se s starši pogovarjali o nevihtah in vzrokih zanje. Tudi staršema sem predlagala, kako lahko že v naši družini zmanjšamo možnosti za naravne nesreče.

Tako se je moje doživetje z eno od neviht končalo, na srečo brez poškodb.

Taja Pučko, 6. b

Poplave

Bil je en lep sončen dan. Otroci so se igrali zunaj skrivalnice, lovili so se in igrali med dvema ognjema. Imeli so se res lepo. Kar naenkrat pa je pritekel Jan. Mami je prišel povedat, da se bliža neurje. Mama je rekla naj nebo paničen in naj brž odhiti povedat ostalim otrokom. Najprej je šel povedat Aneju in Lei, skupaj so odšli do Nine in Nina, Patricije in do starejšega Nininega brata, po imenu Taj. Vsi skupaj so odšli k Janu domov. Potem pa se je začelo neurje. Otroci so samo gledali skozi okna.

Grmelo je, strele so švigale sem ter tja in dež je lil kot iz škafa. Patricija se je kar raje skrila pod Janovo posteljo. Stopinje so celo padle pod nič stopinj Celzija. Mame, od ostalih otrok so prišle, do Janove hiše oblečene z dvema plaščema in trojnimi hlačami. Vse mame so se zahvaljevale Janovi mami. Med tem je začelo dvigovati strehe. Reke so rasle z nenormalno hitrostjo in že so prestopile bregove. Nastale so poplave. Naenkrat je voda začela dreti z vseh strani. Iz hiš so kar vlivali vodo, neurje ni in ni ponehalo. Ljudje niso vedeli, kaj naj storijo. Otroci niso vedeli, kam naj se skrijejo. Deževalo je tri dni in tri noči skupaj. Kar naenkrat je ponehalo.

Poplave so trajale še kar nekaj časa. Ljudje so se vozili s čolni. Po skoraj enem mesecu je voda končno izginila. Ljudje so pospravljali okrog domov in odstranjevali posledice poplave. Otroci so končno spet lahko šli ven in se igrali v naravi. Upali so, da se to ne bo več ponovilo. Žal so se motili, saj se je neurje spet hitro ponovilo, vendar sedaj ni bilo dežja, ampak sneg. Snežilo je tako dolgo, da je sneg že skoraj skrnil zgradbe pod seboj. Ljudje niso mogli iz svojih hiš. Naenkrat pa je sneg prešel v dež. Nastal je žled, ki je lomil in podiral drevesa. Kaj hitro so se temperature dvignile tako visoko, da se je začelo pretirano taljenje. Ker zemlja ni mogla tako hitro požirati vode, so spet nastale poplave. Te so bile še hujše kot v poletnem času. Ker domači gasilci kljub veliki pomoči in požrtvovalnosti niso mogli sami pomagati, so jim priskočili na pomoč gasilci iz tujine.

Ko je voda končno odtekla, so se začeli spraševati, zakaj pride do teh nenadnih padavin in poplav. Ugotovili so, da smo za to krivi prebivalci, saj onesnažujemo okolje in s tem vplivamo na podnebne spremembe.

Domen Kokol, 6. b

Literarni natečaj Naravne in druge nesreče

V okviru dela z nadarjenimi sem se odločila, da se prijavimo na literarni natečaj, ki ga je razpisala Uprava za zaščito in reševanje Slovenije.

Že v oktobru smo se lotili pisanja spisov. V februarju smo poslali prispevke Domna Kokola in Taje Pučko na Izpostavo Ptuj. V začetku aprila smo bili obveščeni, da je Tajin spis na temo Nevihta bil izbran na državnem izboru najboljših literarnih del. Taja je bila edina državna nagrajenka s ptujske upravne enote.

S Tajo sva se 15. 5. 2019 skupaj z njenimi starši udeležili zaključne državne prireditve, ki je potekala v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje na Igu. Najprej so nam predstavili gledališko igrico različnih nesreč in ravnanja ob njih. Sledila je podelitev priznaja. Nato so nam prikazali poligone za usposabljanje poklicnih gasilcev. Seznanili so nas z neeksplozivnimi ubojnimi sredstvi in ravnanjem v primeru najdbe.

V torek, 4. 6. 2019, pa se bosta Taja in Domen udeležila še zaključne prireditve na Ptuj. Tja pa so vabljeni vsi literarni in likovni ustvarjalci s ptujske regije.

Mentorica: Marjana Gomzi

Kons 9

Učitelji obsojajo učence.
Lastna volja prepovedana.
Učenec xy nevaren?
Kam zapreti poredne?
Ocene nevarne?
Učitelji se menjujejo,
dosti se jih je že menjalo.
Kemija, nemščina, angleščina ...
Vsak živi zase, po svoje duše zakonih.
Skoraj 9 let smo zaprti.
Smo blizu lažni rešitvi?

Ažbe Zorko, 9. b

Starine, Aleksija Perša, 1. a

Mala Prešernova nagrada v Cerkvjenjaku Nini Toš

Prešernove nagrade so najvišja priznanja Republike Slovenije za dosežke na področju umetnosti.

Prve nagrade so bile podeljene leta 1947, na dan kulturnega praznika. Nagrade so bile z zakonom, sprejetim leta 1955, poimenovane po Francetu Prešernu. Že leta 1956 je zakon natančneje opredelil znanstvena področja, največja sprememba pa je bila sprejeta leta 1961. Nagrade so od tedaj namenjene *samo še umetniškim delom*, razdeljene pa so na Prešernove nagrade in nagrade Prešernovega sklada. Število nagrad se je spreminjalo. Danes se podeljujejo nagrade, in sicer največ dve Prešernovi nagradi oziroma največ šest nagrad Prešernovega sklada.

Letos podeljujemo v Cerkvjenjaku "**malo Prešernovo nagrado**" že tretje leto zapored, letos učenki **Nini Toš**, ki obiskuje sedmi razred. Nina je zelo dejavna na področju kulture.

Nastopa na prireditvah, ki jih organizira šola in lokalna skupnost. Obiskuje glasbeno šolo in odlično igra flavto. Flavto igra tudi v Slovenskogoriškem pihalnem orkestru glasbene šole Lenart. Poje v MPZ OŠ Cerkvjenjak-

Vitomarci. Rada nastopa, že v prejšnjih letih je obiskovala dramski krožek. Če ji le čas dopušča, bere knjige. Ustvarjalna je, kadar je treba napisati spis ali kakršnokoli besedilo. Pri likovnem pouku pa je opazen njen čut za lepo. Nina je lepo vzgojena, spoštljiva je do sošolcev, učiteljev in delavcev šole in pripravljena vsakemu priskočiti na pomoč.

Nina je na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku, 6. februarja 2019, prejela "malo Prešernovo nagrado".

Jožica Vršič, učiteljica

90 let, to pa ni kar tako

(intervju)

Odločila sem se intervjuvati mojo babico Marijo Simonič, ki je dopolnila 90 let. Marija živi v občini Sveti Jurij ob Ščavnici v Biserjanah. Babica je zelo delovna in rada pomaga. V nadaljevanju bomo o njej izvedeli še veliko več.

1. Kdaj in kje ste se rodili?

Rodila sem se 6. 12. 1928 v Sovjaku v majhni hiški na robu goric. Rodila sem se kot peti otrok v družini Golnar. Imela sem štiri starejše brate, ki so vedno lepo skrbeli zame, saj je mama morala gospodinjiti, oče pa je moral veliko delati, če smo hoteli preživeti.

2. Ali ste imeli lepo otroštvo?

Ja, za tisti čas sem imela kar lepo otroštvo. Nismo imeli ravno veliko, a smo bili zadovoljni s tistim, kar smo imeli. Otroci smo si igrače po navadi naredili kar sami. Moji bratje so bili zelo spretni z rokami, zato so mi pogosto naredili punčko iz cunj. Največ časa smo preživeli zunaj na travnikih ali njivah, saj smo pomagali staršem. Veliko smo se tudi igrali s sosedovimi otroci. Bilo je res čudovito.

3. Kakšne spomine imate na 2. svetovno vojno?

Druga svetovna vojna se je v Sloveniji, takratni Jugoslaviji, začela leta 1941. Takrat sem imela 13 let. Moji bratje in oče so morali v vojsko, jaz pa sem z mamo ostala doma, ji pomagala pri hišnih opravilih in hodila v šolo. Vojna je trajala dolga 4 leta. Uradni jezik je bil nemščina. V šolah so nas učitelji poučevali v nemškem jeziku, zato večkrat česa nismo razumeli. Pri mašah so župniki pridigali v nemškem jeziku. Zelo sem bila vesela, da se je vse skupaj končalo.

4. Kam in kako ste hodili v šolo?

V šolo sem začela hoditi s 7 leti. Najprej sem 3 leta hodila v šolo na Stari Gori, potem pa sem v 4. razredu začela hoditi v šolo v Svetem Juriju ob Ščavnici. V šolo smo hodili peš. Ker smo bili velikokrat pozni, smo si poiskali bližnjice. Ker nas je bilo v vasi veliko otrok, smo hodili skupaj v šolo in se pri tem zelo zabavali.

5. Kje ste nadaljevali šolanje?

Po končani osnovni šoli sem šolanje nadaljevala v Ljubljani na šoli za umetno obrt, danes je to šola za oblikovanje. Šolala sem se 5 let, v tem času mi je umrl oče. To me je zelo prizadelo.

Po končani srednji šoli sem šolanje nadaljevala nekoliko bližje doma, in sicer v Mariboru na Pedagoški akademiji. Izobraževala sem se za likovnega pedagoga.

6. Kaj ste bili po poklicu?

Po poklicu sem bila učiteljica likovne umetnosti na šoli v Svetem Juriju ob Ščavnici, katero sem tudi sama obiskovala. Izobraževala sem se za učiteljico likovne umetnosti, a zaradi pomankanja učiteljev sem morala učiti tudi nižje razrede, glasbeno vzgojo. V razredih je bilo vedno veliko otrok. Enkrat sem jih v razredu imela kar 56, a so bili zelo pridni in so me imeli radi. Včasih so pred poukom prišli k meni domov, vzeli mojo aktovko in skupaj smo odšli v šolo.

Sedaj, ko sem že v pokoju, me nekdanji učenci velikokrat povabijo na srečanja sošolcev, kjer se skupaj poveselimo in obujamo spomine iz šolskih let.

7. Kaj radi počnete med prostim časom?

V prostem času vodim skupino ljudskih pevk, ki deluje že 38 let. Posnele smo že štiri CD-je.

Poleg vodenja ljudskih pevk, med prostim časom tudi rada berem zanimive in napete knjige, gledam zanimive oddaje o živalih in obdelujem njivo in vrt.

Draga Marija želimo vam še obilo lepih trenutkov in pogumno naprej, da boste premagovali kot do sedaj vse ovire in preizkušnje. Veliko sreče in obilo ustvarjanja z vašo skupino ljudskih pevk.

Ana Marija Roškar, 8. b

Travnik, kombinirana tehnika, David Škorjanec, 1. b

Kons 9

9. b obsojajo učitelje,
učitelji obsojajo učence.
V šoli kaznujejo učence?
Smo 9. b nevarni?
Klepetamo, kričimo, se ne učimo.
Devetošolci protestiramo.
Paragraf:
X: Pripadajo nam proste sobote.
Y: Preobremenjeni smo - rabimo rešitev!
Z: NPZ – zahtevamo ukinitev.
X: telefoni prepovedani.
9 let smo sedeli v šoli.
Še najmanj 4 leta bomo.
Učenje do konč življenja.
Vi žalujte!
A mi, ne bomo.
Mi gremo naprej,
se učit za življenje, in ne
za šolo!!

Živa Mohorič, 9. b

Noč knjige 2019

23. april, je dan, ko praznujejo pisatelji, ilustratorji, knjižničarji in vsi, ki imamo radi knjige. Letos smo se že že peto leto zapored pridružili mednarodnemu projektu NOČ KNJIGE 2019.

Letos smo priredili bralno-gledališko druženje. Odprli smo vrata domišljiji; igranje, branje, pripovedovanje, ustvarjanje in nekaj sladkega – vse v enem večeru.

Igranje – mladi igralci, srednješolci iz Vitomarcev, zaigrali so Povodnega moža, Prešernovega in modernega, po priredbi Andreja Rozmana Roze. Valerija Ilesič Toš je njihova mentorica, Valerija se že mnogo let ukvarja z ljubiteljskim gledališčem. Učenci naše šole pa so zaigrali v igricama Snegulčica malo drugače in Pet pepelk. Gledališke dejavnosti so kar nekaj let prisotne na OŠ Cerkvenjak-Vitomarci, od leta 2004. Delati z učenci, ki želijo igrati, se predstaviti na odru, to mi je v veselje. Branje -branje še ni umrlo, vsaj na naši šoli so učenci, ki vzamejo v roke knjige in berejo. V tem večeru smo brali na drugačne načine, bolj slovesne, slavili smo branje in knjige. Učenci (55 učencev), bralci in učitelji, so prebirali Pogumne punce, Lužo, pesem Pomisli, Pavčkove pesmi, pravljice... Brali smo, ustvarjali in se pogovarjali.

In nekaj sladkega, palačinke in domači kompot, dišeč po cimetu.

Bilo je lepo in naslednje leto se bomo spet družili ob knjigah.

Jožica Vršič, učiteljica

Mali princ

Mali princ je fant z nekega planetoida. Tam je bilo dovolj prostora le zanj, za tri vulkančke in vrtnico. Vrtnico, ki je bila zanj edinstvena.

Cvetica, ki je bila edina na njegovem planetu, je postala njegova prijateljica. Dejala mu je, da je edina. Prav zaradi tega jo je princ zelo cenil. Med potovanjem po drugih planetih pa je princ videl še tisoč vrtnic, ki so bile prav take kot njegova. Postal je jezen nanjo, saj je mislil, da mu je lagala. Princ je srečal tudi lisico. Ne udomačeno lisico, ki je želela, da jo princ udomači. Zapletla sta se v pogovor. Povedala mu je, da je njegova vrtnica kljub še tisoč drugim - posebna. Edinstvena. Z njo je stkal prijateljstvo. Zanj je skrbel, jo občudoval. Princ je lisici potarnal o cvetličini laži. Ta pa mu je odgovorila, da je bistvo skrito očem. Ne da se ga videti. Princ ni mogel tisoč vrtnic soditi po videzu. Bile so take kot je njegova. A prav nobena ni imela takega značaja. Ni bila njegova prijateljica. Nobene ni poznal. In prav zato je bila njegova vrtnica posebna. Imela je vrednote, ki jih morajo imeti pravi prijatelji. Zvestoba, pomoč, odgovornost.. "Bistvo je očem nevidno". Ljudi ne moremo soditi po zunanosti. Prijateljev si ne moremo zbirati na tak način. Ljudi moramo spoznati, sprejeti njihov karakter in navade, saj smo prav vsi edinstveni.

V knjigi mi je bil najbolj všeč prav mali princ. Imel je težave oz. bil v situaciji, v kateri se tudi mi velikokrat znajdemo. Včasih podvomimo v izrečene besede oz. jim ne verjamemo. Pa vendar tistim pravim prijateljem lahko zaupamo. Kot je princ na koncu tudi svoji vrtnici. Vedel je, da mu ni lagala. Res je bila edina, ena in edina. Princ je po pogovoru z lisico spoznal pomen besedne zveze "pravo prijateljstvo". Spoznal je veliko oseb; svetilničarja, pijanca, geografa, kralja, lisico in tisoč vrtnic. A v njih ni našel prijateljstva. Ni našel vrednot, ki bi mu ustrezale. Ni našel nikogar, ki bi bil tak kot njegova roža.

Knjiga je bila zanimiva. Na nek način pa tudi poučna s svojim sporočilom, da je bistvo očem nevidno, če hočemo videt, glejmo s srcem.

Pia Peklar, 9. b

Mali princ

Mali princ je majhen deček, ki prihaja iz oddaljenega planetoida. Na prvi pogled se zdi, da je tak kot milijoni drugih dečkov, toda obiskal nas je, da nas skozi svojo radovednost in igrivost nauči o lepoti našega sveta.

Princ naš planet obišče tudi zato, ker želi najti prijatelje. Prijatelji so zelo pomembni. Brez njih bi bil svet pust in prazen. Toda najpomembneje je najti prijatelje, ki jim lahko vse zaupaš in jih udomačiš, tako kot je Mali princ udomačil lisico in vrtnico. Prevečkrat pozabljamo na vrednote kot so zaupanje, spoštovanje, iskrenost in preživljanje časa s prijatelji. V današnjem svetu, kjer se pojavljajo vse večje razlike med bogatimi in revnimi pri izbiranju prijateljev postaja vedno bolj pomembno koliko denarja kdo zasluži, kakšen avto vozi, kakšno hišo ima ... Toda odnosi med ljudmi morajo biti najpomembnejši. Ljubezen, prijateljstvo ter odgovornost so povezani, ko prijatelja enkrat imamo, moramo ta odnos negovati in čuvati ter se sčasoma udomačiti za vedno. To je tudi lisica povedala Malemu princu, ko sta se poslavljala. Rekla mu je, da moramo gledati s srcem, saj je bistvo očem nevidno. To mu je povedala, ker je princ na Zemlji videl na tisoče vrtnic, ki so bile na las podobne njegovi in ga je to zelo razžalostilo, ker je mislil, da je njegova vrtnica edina. Toda lisica mu je povedala, da je njegova vrtnica zanj posebna, saj jo je zalival, pokrival ter ščitil pred gosenicami. Bil je odgovoren za vrtnico. Kogar imamo radi, za tistega smo odgovorni. Knjiga mi je bila zelo všeč, saj ni primerna samo za otroke, ampak se lahko iz nje vsi nekaj naučimo, npr. prijateljev ne moreš kupiti, ohrani otroka v sebi, treba je gledati s srcem, bistvo je očem nevidno.

Tamara Borko, 9. a

Intervju s Prešernom

France Prešeren, slovenski poet; z njim sem naredila intervju.

V tem intervjuju nam bo spoštovani Prešeren povedal nekaj o svojem življenju in navdihih za poezijo.

1. Gospod France Prešeren bi nam povedali kaj o svojem otroštvu? Kdaj in kje ste se rodili?

Rodil sem se 3. decembra v Vrbi na Gorenjskem. Tega leta je bila strašna zima. Oče in mati sta bila zelo vesela, saj sem bil že tretji otrok, ki se je rodil družini Ribič. Moji so zelo lepo skrbeli zame. Previjali so me, me oblačili, me hranili, prepovedovali zgodbe.....

2. Kaj ste hoteli postati po poklicu? Ali so se vaši starši strinjali z vašo odločitvijo?

Po poklicu sem hotel postati pravnik. Moji starši se niso strinjali s tem, saj so hoteli, da postanem župnik tako kot moj stric. A ko so videli, da me ne bodo prepričali, so se vdali v usodo in me podpirali pri moji odločitvi.

3. Katera so vaša najbolj znana dela?

Moja najbolj znana dela so: Povodni mož, Krst pri Savici, Turjaška Rozamunda, Sonetni venec ...

4. Katera pesem pa je vam najbolj všeč?

Moja najljubša pesem je Povodni mož.

5. Kaj vas je navdihnilo za to pesem?

Za to pesem me je navdihnili lepota mladega dekleta po imenu Zalika Dolenc. Do nje sem gojil velika čustva, a na žalost nama ni bilo usojeno biti skupaj, drugega je vzela.

6. Kdo se vaši najtesnejši prijatelji?

Moja najboljša prijateljca sta bila Andrej Smole in Matija Čop. Andrej Smole je bil pesnik in zbiralec ljudskih pesmi. Matija Čop je bil izjemno nadarjen, saj je znal govoriti kar 19 jezikov. Smole je zbiral ljudsko slovstvo. Na žalost sta že oba pokojna. Njuna smrt me je zelo prizadela.

7. Kaj radi počnete ob prostem času?

Ob prostem času zelo rad berem, se sprehajam v naravi, pogosto rad zaidem na Rožnik in od tam opazujem mesto pod njim, moje poglede včasih usmeri v kakšno ljubko mimoidočo gospo, med prostim časom se učim tudi štrikati in kvačkati.

8. Slišala sem da ste imeli spor z gospodom Kopitarjem. Bi nam lahko povedali kaj o tem?

Ja res je. Sprla sva se zaradi moje poezije, saj je on menil da, nekatere pesmi niso za v javnost in jih zato ni objavil. In mi je vsiljeval naj pišem bolj preproste pesmi. A sedaj sva se že pomirila.

9. Nam bi lahko za konec zaupali ali pišete že kakšno novo pesem? Če ja, ali mislite da bi morda lahko kdaj postala pomembna za Slovence?

Ja, že pišem novo pesem z naslovom Zdravljica. Mislim, da bi lahko postala pomembna za Slovence, saj govori o ljubezni do domovine.

Kot lahko vidimo je gospod Prešeren zelo nadarjen mož. Zato mu želimo še veliko pesniškega ustvarjanja.

Ana Marija Rožkar, 8. b

Športna prireditev "Veter v laseh - s športom proti zasvojenosti"

Slogan akcije je S športom proti zasvojenosti! Mlade želimo ozavestiti, da vse oblike zasvojenosti negativno vplivajo na posameznikovo življenje, na drugi strani pa imajo športne aktivnosti in redno gibanje velik pozitiven učinek na splošno počutje in uspešnost na vseh področjih. Zato želimo z bogatim celodnevni športnim in spremljevalnim programom doseči, da bi mladi preživeli dan ob športu in druženju s svojimi družinami in sovrstniki ter spoznali, da je šport v prvi vrsti zabava, sprostitvev, druženje s prijatelji, veselje in smeh.

Izvedbo programa Veter v laseh je omogočilo sofinanciranje Ministrstva za zdravje RS, Fundacije za šport in Športne unije Slovenije. Program je del prizadevanj Dober tek Slovenija za več gibanja in bolj zdravo prehrano.

Športna prireditev, ki jo na Osnovni šoli Cerkvjenjak-Vitomarci izvajamo neprekinjeno od leta 2004, pod pokroviteljstvom Občine Cerkvjenjak, Občine Sv. Andraž in v sodelovanju s Športno unijo Slovenije, je potekala na zelo lepo urejenem večnamenskem kompleksu športnega parka v Cerkvjenjaku.

Športna prireditev se je odvijala v soboto dopoldan, 11. 5. 2019. Vremenski pogoji so bili proti pričakovanju zelo dobri.

Na svečani otvoritvi je imel organizator športne prireditve, Oto Hren, otvoritveni govor in sporočilo akcije "**Veter v laseh- s športom proti zasvojenosti**".

Prav tako sta udeležence pozdravila ravnatelj Osnovne šole Cerkvjenjak- Vitomarci, Mirko Žmavc in župan Občine Cerkvjenjak, Marjan Žmavc. Poslušali smo državno himno in himno akcije "Veter v laseh". Na prireditvi je bil prisoten tudi predstavnik Športne unije Slovenije, g. Žiga Sodrznik.

Za kvalitetno izvajanje aktivnosti v krosu, malem nogometu in streljanju z zračno puško so skrbeli učitelji, strokovni sodelavci iz posameznih športnih klubov in vzdrževalci ŠRC.

V sodelovanju s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri Občini Cerkvjenjak, smo organizirali delavnice varne vožnje v cestnem prometu. Na poligonih so učenci vadili spretnostne vožnje s kolesi, skiroji in rolerji. Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Cerkvjenjak so z predavanji in gasilsko opremo predstavili protipožarno zaščito. Za nemoten, organiziran potek dejavnosti so skrbeli učitelji, strokovni sodelavci iz posameznih športnih klubov in vzdrževalci ŠRC. Za administrativne zadeve, razglasitve in podelitve priznanj so poskrbeli učitelji šole.

Ponovno se je izkazalo zelo dobro sodelovanje osnovne šole, lokalne skupnosti in prostovoljnih aktivistov v športnih klubih.

V krosu so učenke in učenci tekmovali na progah dolžine 300m, 600m in 900m, od prvega do devetega razreda.

Kros - vodja: Oto Hren, Cvetka Bezjak. Mali nogomet - vodja: Čuček Miha. Streljanje z zračno puško - vodja: Peklar Branko, Marjan Kocuvan.

260 učenk in učencev od prvega do devetega razreda je celo dopoldne pridno tekmovalo v krosu in malem nogometu. Na avtomatskem strelišču so starejši učenci lahko spoznavali osnove streljanja z zračno puško v tarčo. Vseh udeležencev na prireditvi je bilo okoli 300. Po končanih tekmovanjih, smo najuspešnejšim učenkam in učencem podelili spominske medalje, vsi učenci pa so prejeli spominske majice akcije "VETER V LASEH" in praktično darilo Športne unije Slovenije (fлаške za vodo ali vrečko za copate). Prireditev je bila zaključena okoli 14. ure.

Organizator, koordinator: Oto Hren

Dogajanje v otoškem parlamentu

Kot že vsako leto, smo tudi letos na naši šoli izvajali šolski otroški parlament. Glavna tema je bila šolstvo in šolski sistemi. Skozi celo jesen in zimo smo se pridno pripravljali nanj. Skoraj vsak teden smo se sestali predstavniki od 4. – 9. razreda. Pripravljali smo plakate, se pogovarjali o odnosih med učenci ter med učenci in učitelji, o medvrstniški mediaciji in povedali svoje predloge za izboljšanje odnosov med nami. Februarja pa smo med nas povabili posebne goste, med njimi tudi ravnatelja naše šole, župana Občine Cerkevjak in županjo Občine Vitomarci. Pripravili smo nekaj predstavitev in sklepov. Z gosti pa smo se pogovarjali med debato. Kot vedno, smo tudi letos morali izbrati kandidate za Medobčinski parlament v Lenartu. Tja smo odšli Rene in jaz, Pia, iz devetega razreda, ter Taja iz šestega razreda podružnice v Vitomarcih. Ker se je na parlamentu v Lenartu Rene dobro izkazal, si je zaslužil še udeležbo na parlamentu v Mariboru.

Pia Pekar, 9. b

Šolski otroški parlament

Predstavniki za Medobčinski otroški parlament v Lenartu: Taja Pučko, Pia Pekar in Rene Štelcar

Medobčinski parlament v Lenartu

Regijski otroški parlament v Mariboru

Tekmovanja 2018/2019

<p>Tekmovanje za Cankarjevo priznanje iz slovenščine</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>1. razred: Ajda Berghaus, Nina Lorenčič, Lana Majhenič, Neža Šamperl, Luka Škrlec, Tai Štrucl, Anže Kocbek, Svit Turnšek, Mihael Žmavc</p> <p>2. razred: Tamara Blažič, Anej Borko, Nika Borko, Eva Breznik, Maša Cmour, Gašper Firbas, Ela Hameršak, Nik Horvat, Matic Kocbek, Aljaž Kozar, Urša Lorenčič, Anna Mihorič, Tia Vogrin, Zala Vrbnjak, Sara Vršič, Vanesa Žvajkar</p> <p>3. razred: Mia Kump Toš, Paulina Murkovič, Tadej Nedeljko, Maša Vrbnjak, Blažka Zorko</p> <p>4. razred: Ana Mari Par</p> <p>5. razred: Vid Breznik Videtič</p> <p>6. razred: /</p> <p>7. razred: /</p> <p>8. razred: Vanessa Repič,</p> <p>9. razred: Tamara Borko, Nuša Lajh</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>1. razred: /</p> <p>2. razred: Neža Druzovič, Alina Gavez, Anej Ilešič, Hana Kovač</p> <p>3. razred: Jaka Čeh, Tjaša Hanžel, Tisa Korenjak, Emeli Pajek</p> <p>4. razred: Zala Anželj, Lana Grnjak</p> <p>5. razred: Nika Kuri</p> <p>6. razred: Taja Pučko</p>
<p>Tekmovanje za Vegovo priznanje iz matematike</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>1. razred: Anže Košnik, Luka Škrlec, Stella Horvat, Anže Kocbek, Lara Lajh, Vid Omulec, Zoja Pavlas</p> <p>2. razred: Nika Borko, Alja Hanžel, Matic Kocbek, Matic Kovačec, Aljaž Kozar, Isabel Lah</p> <p>3. razred: Blažka Zorko</p> <p>4. razred: Sara Stergar, Gabrijela Žmavc</p> <p>5. razred: Gal Plohl, Katja Rodošek, Lana Vidovič,</p> <p>6. razred: Benjamin Žerdin,</p> <p>7. razred: Filip Gomzi, Nina Toš</p> <p>8. razred: Žiga Krepša, Vanessa Repič</p> <p>9. razred: Tristan Berlak, Sanja Ilešič</p> <p><i>POŠ Vitomarci:</i></p> <p>1. razred: Tin Korenjak, Sanja Simonič, Alja Vogrin</p> <p>2. razred: Neža Druzovič, Alina Gavez</p> <p>3. razred: Jaka Čeh</p> <p>4. razred: Lana Grnjak</p> <p>5. razred: Nika Kuri</p> <p>6. razred: Domen Kokol, Gašper Meglič</p>
<p>Tekmovanje za Štefanovo priznanje iz fizike</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>8. razred: Aleksander Breznik</p> <p>9. razred: Pia Peklar, Ažbe Zorko</p>
<p>Tekmovanje iz angleščine</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>9. razred: Tristan Berlak, Tamara Borko, Jasna Habjanič, Valentin Šek</p> <p>Srebrno priznanje</p> <p>9. razred: Tamara Borko</p>
<p>Tekmovanje za Preglovo priznanje iz kemije</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>8. razred: Zoja Šalamun</p>
<p>Tekmovanje Kresnička iz naravoslovja</p>	<p>Bronasto priznanje</p> <p>1. razred: Ajda Berghaus, Anže Košnik, Nina Lorenčič, Lana Majhenič, Neža Šamperl, Lara Lajh, Špela Vrbnjak, Mihael Žmavc</p> <p>2. razred: Nika Borko, Maša Cmour, Matic Kovačec, Isabel Lah, Jure Nedeljko</p>

	3. razred: Blažka Zorko, Tineja Zorko, 4. razred: Nika Fekonja, Sara Stergar 5. razred: Sara Mohorič, Katja Rodošek, Lana Vidovič 6. razred: Katrin Borko 7. razred: Rok Domajnko, Nejc Vršič <i>POŠ Vitomarci:</i> 1. razred: Sanja Simonič, Alja Vogrin 2. razred: Alina Gavez, Maj Šilec 3. razred: Jaka Čeh, Nena Kocuvan, Tomaž Kokol 4. razred: Zala Anželj, Jakob Dizma Roškar 5. razred: Nika Kuri 6. razred: Domen Kokol, Sara Krepša			
Tekmovanje Vesela šola	Bronasto priznanje 4. razred: Ana Mari Par, Gabrijela Žmavc 5. razred: Julija Zorko 7. razred: Sergeja Firbas, Brina Lovrec 8. razred: Vanessa Repič 9. razred: Tamara Borko, Filip Kuri		<i>POŠ Vitomarci:</i> 4. razred: Zala Anželj 5. razred: Nika Kuri 6. razred: Taja Pučko	
Tekmovanje Cici vesela šola	1. razred: vsi učenci prejmejo priznanja za sodelovanje			
Tekmujem z Lili in Binetom (matematično tekmovanje)	Učenci z največ doseženimi točkami <i>Cerkvenjak:</i> 1. razred: Zoja Pavlas 2. razred: Nika Borko 3. razred: Blažka Zorko		<i>POŠ Vitomarci:</i> 2. razred: Anej Ilešič 3. razred: Jaka Čeh	
Tekmujem z Lili in Binetom (medpredmetno tekmovanje)	Učenci z največ doseženimi točkami <i>Cerkvenjak:</i> 1. razred: Anže Kocbek 2. razred: Isabel Lah			
Športna tekmovanja	Ime	Uvrstitev	Panoga	Nivo tekmovanja
	ekipno - starejši dečki	3.	mali nogomet	medobčinsko
	ekipno - starejši dečki	5.	košarka	medobčinsko
	Nejc Vršič, Domen Kokol, Gašper Hanžel	2.	streljanje z zračno puško	področno
Zlati bralci (9 let Bralne značke)	Tamara Borko, Nuša Lajh, Sanja Ilešič, Pia Peklar, Larisa Čuček			
Zlati cekin (za odlične učne dosežke v OŠ)	Tamara Borko, Pia Peklar			

Tristan Berlak

Naj beseda: Ne ven.
Opis: Rad kompliciram in igram. igrice. Postati dober nogometaš.

Tamara Borko

Naj beseda: Či nisem nič vedla, sigurno ne bo 5.
Opis: : Rada poslušam glasbo in pomagam drugim.

Adriana Draškovič

Naj beseda: Eh omg, kete ven.
Opis: Pomagati drugim prepotovati. svet. Biti uspešna medicinska sestra.

Anej Fekonja

Naj beseda: Stare.
Opis: Rad se smejim in družim s prijatelji.

Jasna Habjanič

Naj beseda: Ena bom dobila.
Opis: Kuhati odlično hrano, katere se bodo ljudje veselili.

Klemen Klobasa

Naj beseda: Pa ke je?
Opis: Rad pomagam ljudem. Hočem odpreti svojo gostilno.

Filip Kuri

Naj beseda: Ej.
Opis: Sem smešen, tečen. Hočem postati dober strojni tehnik.

Nika Meglič

Naj beseda: Pa kaj bi rad?
Opis: Rada jem in spim. Odpreti svoj salon, prepotovati svet.

Timi Murko

Naj beseda: Kaj si tečen/tečna.
Opis: Sem dober športnik, rad pomagam drugim.

Rok Sabadin

Naj beseda: Učiteljica gre.
Opis: Rad poslušam glasbo. Uspešno končati srednjo šolo.

Mojca Šilak

Naj beseda: Ke te jaz ven.
Opis: Rada gledam filme. Uspešno končati srednjo šolo.

Tadej Šimek

Naj beseda: Haha.
Opis: Rad igram nogomet in igrice. Dobiti dobro službo.

Miha Vršič

Naj beseda: Okej.

Opis: Rad igram igrice in poslušam glasbo. Dobiti dobro službo.

Tim Zelenik

Naj beseda: Pa daj.

Opis: Rad spim in igram igrice. Prepotovati svet.

Aljaž Žižek

Naj beseda: Je blo kaj naloge?

Opis: Rad jem, spim in igram igrice. Uspešno končati srednjo šolo.

Vanesa Borko

Naj beseda: Spet se mi je naredil mozolj.

Opis: Končati srednjo šolo, imeti dobro službo.

Larisa Čuček

Naj beseda: Maš kake cukre?

Opis: Končati srednjo šolo in imeti dobro službo.

Aneja Duh

Naj beseda: Kolko je ura?

Opis: Biti uspešna v službi.

Ticiano Esih

Naj beseda: Ursus C-360.

Opis: Prevzeti kmetijo in postati veliki kmet.

Sanja Ilešič

Naj beseda: Shawn Mendes.

Opis: Dobiti dobro službo.

Jan Maksim Kocuvan

Naj beseda: Kaj je za malico?

Opis: Dobiti dobro službo.

Gaj Kreft

Naj beseda: Kaj je?

Opis: Končati srednjo šolo.

Nuša Lajh

Naj beseda: Keko še do konca ure?

Opis: Da bi študirala veterino v Ljubljane.

Živa Mohorič

Naj beseda: Maš čigume?

Opis: Končati šolo in imeti dobro službo.

Štefan Molnar

Naj beseda: Toti avto.

Opis: Da končam šolo in delam z avti.

Pia Pekljar

Naj beseda: Ma kdo kaj za jest?

Opis: Končati srednjo šolo.

Luka Soto Vargas

Naj beseda: Maš kaj denarja, grema v trgovino?

Opis: Se dobro izobraževati.

Valentin Šek

Naj beseda: Kako si?

Opis: Da dobim dobro plačo.

Rene Štelcar

Naj beseda: Mercedess – Benz.

Opis: Da sem čim bolj uspešen v vsem, kaj delam.

Ažbe Zorko

Naj beseda: Socializem.

Opis: Da bom dobil dobro plačo.

Timotej Zorko

Naj beseda: Nogomet.

Opis: Pomagati tistim, ki si sami ne morejo.

Oddelki vrtca in šole

Vrtec Cerkvenjak 1. sk.

Vrtec Cerkvenjak 2. sk.

Vrtec Cerkvenjak 3. sk.

Vrtec Cerkvenjak 4. sk.

Vrtec Cerkvenjak 5. sk.

Vrtec Cerkvenjak 6. sk.

Vrtec Vitomarci 1. sk.

Vrtec Vitomarci 2. sk.

Vrtec Vitomarci 3. sk.

1. a

1. b

2. a

3. a

4. a

5. a

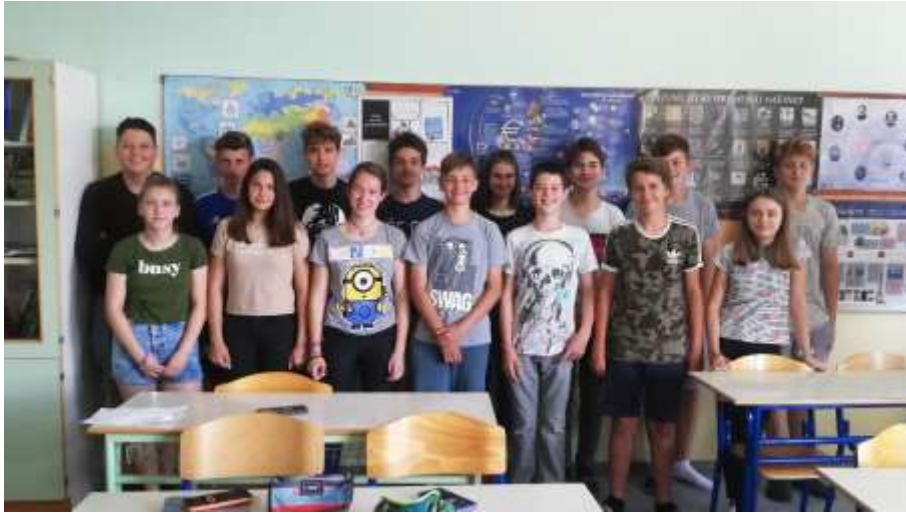
6. a

7. a

8. a

8. b

9. a

9. b

1. c - 2. b

3. b - 4. b

5. b

6. b

*Toplo – hladno, Sergeja Firbas, Špela Sabadin, Eva Ljubec, Nina Toš
(ustvarjeno na likovni koloniji Maksa Kaučiča, Cerkevjak, junij 2019)*

Čarobno drevo, Neža Druzovič, 2. b